

157

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 maja 1964 r.

w sprawie częściowego zaniechania ustalania zolowiazań podatkowych w zakresie podatku od lokali.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządza się częściowe zaniechanie ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od lokali przypadającego od lokali użytkowych zajętych przez podmioty gospodarki nie uspołecznionej na zakłady gastronomiczne nie prob-

wadzące sprzedaży napojów alkoholowych o mocy powyżej 18‰, położone:

- 1) w miejscowościach do 25 tysięcy mieszkańców — w części przekraczającej 15‰ podstawy opodatkowania, a
- 2) w pozostałych miejscowościach — w części przekraczającej 30‰ podstawy opodatkowania.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1964 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

158

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 maja 1964 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie nadania państwowym jednostkom organizacyjnym formy zakładów budżetowych.

Na podstawie art. 111 ust. 4 i art. 51 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 221 i z 1963 r. Nr 28, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W § 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 21 grudnia 1957 r. w sprawie nadania państwowym jednostkom organizacyjnym formy zakładów budżetowych (Monitor Polski z 1958 r. Nr 1, poz. 3, z 1959 r. Nr 4, poz. 16, Nr 25, poz. 115, Nr 37, poz. 169, Nr 55, poz. 261, z 1960 r. Nr 42, poz. 204, Nr 52, poz. 249, Nr 58, poz. 275, Nr 69, poz. 323, z 1961 r. Nr 9, poz. 55, Nr 66, poz. 285, Nr 70, poz. 299, z 1962 r. Nr 86, poz. 406, Nr 89, poz. 417, z 1963 r. Nr 4, poz. 17, Nr 57, poz. 287, Nr 89, poz. 421 oraz z 1964 r. Nr 7, poz. 30) wprowadza się następującą zmianę:

w części „A w zakresie budżetu centralnego” dodaje się pkt 17 w brzmieniu: „17) Dom Wypoczynkowy Ministerstwa Górnictwa i Energetyki w Iwoniczu”.

2. Do wymienionego w ust. 1 zakładu budżetowego nie mogą być stosowane dopłaty ze środków budżetowych.

§ 2. W § 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 1962 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie nadania państwowym jednostkom organizacyjnym formy zakładów budżetowych (Monitor Polski Nr 89, poz. 417) traci moc ust. 2.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że przepis § 1 wchodzi w życie z mocą od dnia 1 stycznia 1964 r.

Minister Finansów: w z. *J. Kole*

159

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 maja 1964 r.

w sprawie ulg podatkowych z tytułu remontów i inwestycji dokonanych w nie uspołecznionych przedsiębiorstwach młynarskich.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osobom fizycznym prowadzącym przedsiębiorstwa młynarskie (młyny, kaszarnie, samodzielne śrutowniki, wiatraki), które w okresie do dnia 31 grudnia 1966 r.:

- 1) nabydą i zainstalują w tych przedsiębiorstwach nowe maszyny bądź urządzenia,

- 2) przeprowadzą remonty budynków, maszyn bądź urządzeń tych przedsiębiorstw,

przynajmniej na zasadach określonych w zarządzeniu ulgę podatkową w postaci częściowego zaniechania ustalania zobowiązania podatkowego w zakresie podatku obrotowego ustalanych na zasadach ogólnych bądź podatków obrotowego i dochodowego, o ile są one pobierane w formie ryczałtu.

2. Ulgę stosuje się w przypadkach, gdy sumy wydatkowane na remonty i inwestycje, o których mowa w ust. 1,

przekroczą w roku podatkowym 10.000 zł, a jeśli chodzi o samodzielne śrutowniki i wiatraki — 5.000 zł.

3. Jeżeli podatnik dokonał remontu lub inwestycji częściowo z kredytów bankowych albo instytucji kredytowych (spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych), wówczas ulgi z tytułu nakładów pochodzących z kredytów bankowych lub instytucji kredytowych stosuje się w miarę spłaty tych kredytów, dokonywanej w terminie określonym w § 2 ust. 3.

§ 2. 1. Wysokość ulgi wynosi 100% kwoty wydatkowanej na cele określone w § 1 ust. 1, z tym że w poszczególnym roku podatkowym ulga nie może przekroczyć 14% obrotu przyjętego za podstawę opodatkowania w ostatecznej decyzji ustalającej wysokość podatku obrotowego, a jeśli podatnik opłaca podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu, nie może przekroczyć 14% obrotu przyjętego przy wydawaniu ostatecznej decyzji ustalającej wysokość ryczałtu.

2. Ulgę stosuje się, poczynając od roku podatkowego, w którym określone remonty lub inwestycje zostały ukończone.

3. W razie niewyczerpania w roku podatkowym, w którym remonty lub inwestycje zostały ukończone, całej kwoty wydatkowanej na te cele, ulgę stosuje się w następnych latach podatkowych, nie dłużej jednak niż przez okres 10 lat licząc od roku, w którym ukończono remont lub inwestycję.

§ 3. 1. W celu uzyskania ulgi podatkowej osoby objęte przepisami zarządzenia są obowiązane:

- 1) w terminie 14 dni od daty rozpoczęcia remontu — zawiadomić o tym organ finansowy właściwy dla wymiaru podatku obrotowego,
- 2) w terminie miesięcznym po ukończeniu remontu lub nabyciu i zainstalowaniu maszyn bądź urządzeń — złożyć odpowiedni wniosek do organu finansowego wymienionego w pkt 1 o przyznanie ulg podatkowych.

2. Do wniosku o przyznanie ulg podatkowych z tytułu remontu budynków należy dołączyć:

- 1) zestawienie wykonanych robót, a jeżeli wykonano naprawę elementów konstrukcyjnych — zatwierdzony projekt i zezwolenie na remont, o ile projekt bądź zezwolenie w myśl obowiązujących przepisów prawa budowlanego są wymagane dla tego rodzaju remontu,
- 2) zestawienie wydatków poniesionych w związku z remontem oraz oryginalne dowody (rachunki) stwierdzające wysokość poniesionych wydatków,
- 3) zaświadczenie organu do spraw budowlanych prezydium właściwej rady narodowej stwierdzające, że został dokonany remont budynku, że wysokość nakładów materiałowych objętych rachunkami odpowiada zużyciu materiałów w rodzaju i w rozmiarze odpowiadającym remontowi, a jeżeli chodzi o rachunki kosztów robocizny

obcej, że cena robocizny odpowiada warunkom miejscowym,

- 4) zaświadczenie właściwego banku lub instytucji kredytowej (spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowej) stwierdzające wysokość udzielonego kredytu oraz termin i wysokość raty spłaconej, jeżeli podatnik lub wspólnie z nim gospodarujący członek rodziny korzystał z kredytu bankowego lub instytucji kredytowej na sfinansowanie remontów lub inwestycji, bądź oświadczenie podatnika stwierdzające, że ani on, ani wspólnie z nim gospodarujący członek rodziny nie korzystał z kredytu bankowego lub instytucji kredytowej.

3. Do wniosku o przyznanie ulgi podatkowej z tytułu remontu maszyn bądź urządzeń należy dołączyć dowody, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 4, a do wniosku o przyznanie ulgi podatkowej z tytułu nabycia i zainstalowania maszyn bądź urządzeń należy ponadto dołączyć dowód nabycia maszyny lub urządzenia, zawierający imię, nazwisko (firmę) oraz adres sprzedawcy i nabywcy maszyn bądź urządzeń, rodzaj sprzedanych maszyn bądź urządzeń, datę sprzedaży, cenę sprzedaży i datę całkowitego jej uiszczenia, a jeżeli transakcja została dokonana z jednostką gospodarki nieupolitechnionej — oświadczenie sprzedawcy, że sprzedany przedmiot jest nowy.

4. Oryginalne dowody (rachunki), o których mowa w ust. 2 i ust. 3, zwraca się podatnikowi po wydaniu decyzji przyznającej ulgę z adnotacją na nich, że zostały wykorzystane przy rozpatrzeniu wniosku o ulgę.

5. Gdy organ finansowy uzna dołączone do wniosku dowody za niewystarczające, wezwie podatnika do przedstawienia dodatkowych dowodów w terminie wyznaczonym.

§ 4. Jeżeli podatnik rozpoczął remont, z tytułu którego będzie mu w danym roku podatkowym przysługiwać ulga podatkowa — może on przed ukończeniem remontu złożyć wniosek do organu finansowego o odroczenie płatności tej części podatku obrotowego (ryczałtu), jaka nie będzie się od niego należała po przyznaniu mu ulgi. Podatnik powinien poprzeć wniosek odpowiednimi dowodami. W takich wypadkach organ finansowy odroczy płatność odpowiedniej kwoty podatku.

§ 5. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do remontów lub inwestycji rozpoczętych w 1964 r.

2. W odniesieniu do osób, które rozpoczęły bądź ukończyły remonty lub inwestycje w okresie od dnia 1 stycznia 1964 r. do dnia wejścia w życie zarządzenia, terminy określone w § 3 poczynają biec po upływie dwóch tygodni od dnia wejścia w życie zarządzenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole.

160

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 maja 1964 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie określenia niektórych przychodów, podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń oraz podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku obrotowym.

Na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 2 lit. a) dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) oraz art. 5 ust. 1 pkt 17 i ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 41, z 1956 r. Nr 44, poz. 201 i z 1959 r. Nr 11, poz. 60 oraz z 1963 r. Nr 57, poz. 309) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 8 czerwca 1960 r. w sprawie określenia niektórych przychodów, podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń oraz podlegających opodatkowaniu według

przepisów o podatku obrotowym (Monitor Polski Nr 52, poz. 250) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1:
 - a) w ust. 1 pkt 6 wyrazy „państwowych jednostek produkcyjnych” zastępuje się wyrazami „podmiotów gospodarki społecznej, z wyjątkiem jednostek handlu społecznego”,
 - b) w ust. 1 po pkt 20 dodaje się nowe pkt 21—27 w brzmieniu:
 - „21) osoby prowadzące na warunkach prowizyjnych